

по-напространно и да внесе евентуално и малко помощ.

На 21 август с.г. Р. Атанасов се обръща с писмо и до Хр. Ботев във връзка с разпространението на "билети" за събиране на средства в полза на организацията, които предал на лицето Танас, снабден с препоръчително писмо от Ботев. И в случая галацкият комитетски деец не пропуска да изрази критичното си отношение към такива млади участници в освободителното движение, като заявява: "Затога, приятелю, Ви моля от моя страна, гледайте колкото е възможно да отстранявате такива копелтии. По-добре е дето ще са десет - един чи добар."³⁷ В послеписа на това си писмо той пита защо се закъснява с издаването на в. "Знаме". "Сега - пише той - е твърде потребно да читат онез, коиту ни знаят влашки да читат." Все по това време кореспондира с центъра в Букурещ и с телеграми.³⁸

През този период Р. Атанасов продължава да е един от хората, които съсредоточават в себе си подготовката за организирането и изпращането на чети в България; до него се отнася и Др. Шопов от БРК в Букурещ. На 21 август 1875 г. Рафил съобщава на П. Хитов: "От друга страна ми пиши Шопов, че сте депеширали, дани пращат момчета, аз им казах дорде ни приемат отговор от ваз, да ни работад тоза, но само другите работи да преготват за отсреща."³⁹ По-нататък Р. Атанасов отнсно напомня да се върши всичко сериозно. "Както и в предишното си ви писах за тези работи - подчертава той, - чи треба да се внимава твърде многу... Затога приборзайте, та се отговорете на сация [Др. Шопов] и на меня какво се изварши с първата започната работа, да не излезе пак по старата мода или обичай... Ако да се случи да трагните за нейде, да ми явите или пратите человек, моля ви постапвайте паметно, за да ни се посрамите."

Това писмо, както и другите документи от онова време, показва голямата роля, която Р. Атанасов е изпълнявал в средите на българската емиграция и свидетелствува, че той е бил може би най-сигурната връзка на П. Хитов с българските революционни сърдища в Румъния. От друга страна натрупаният жизнен и революционен опит му е давал основание да отправя критични бележки и да изказва мнението си по най-важните въпроси от живота на комитетската организация и организирането на освободителните въоръжени акции, като не е спестявал забележките си и към такъв авторитет в това отношение като П. Хитов.

И след неуспешния опит за въстание през есента на 1875 г. Р. Атанасов не престава да помага на освободителното движение. На 10 ноември същата година пише две съпроводителни и препоръчителни писма: едното до Т. Пеев в Браила, а второто до Хр. Македонски във Фундени. С тях им препоръчва известния революционен деец поп Харитон, който се прехвърлил от Добруджа в Галац, и настоява той също да бъде настанен в мошията на Ст. Берон - "само да прекара зимата, защото е потребен, както и вие сами ще го оцените".⁴⁰ Както е известно, на следната пролет поп Харитон наистина участва активно в Априлското въстание и загива като войвода на въстаническа чета в Дряновския манастир.

Все така активна е дейността на галацкия комитетски деец и през цялата, съдбоносна за българите 1876 г. Може без преувеличение да се каже, че и сега той